

Melinda Bald

Teadélután

Melinda Bald

Teadélután

novella

© Melinda Bald © Book Dreams Kiadó

Szerkesztő: Masiko Fable

Borítóterv: Halasi Miklós

Képek forrása: Pixabay

Kiadó: Book Dreams Kiadó

info@bookdreamskiado.hu • www.bookdreams.hu

facebook.com/bookdreamskiado

instagram.com/bookdreamskiado

ISBN 978-615-6155-69-6

Minden jog fenntartva.

Book Dreams Kiadó

2020

Csodás kora őszi idő volt. A nap sugarai cirógatták Lady Elizabeth bőrét az ablakon keresztül. Vágyakozva pillantott a változatos színekben játszó tájra. Igazi vénasszonyok nyara volt. Szívesebben sétálgatott volna kint a sárgában, vörösben, barnában pompázó avarban, miközben a nap sugarai jólesően melengetik az arcát. Ehelyett bent kellett sínylődnie Lady Emma, Lady Sarah és Lady Margaret társaságában, a szokásos vasárnapi teadélutánon. Ki nem állhatta a társasági élet eme formáját. Hiába voltak egykorúak, mégis kívülállónak érezte magát köztük.

A három hölgy élte az arisztokrata feleségek kényelmes életét. Minden alkalommal találtak maguknak valakit, akin a nyelvüket köszörülhették. Olyanok voltak, mint három vénkisasszony, holott még a fiatalságuk derekán jártak. Lady Elizabeth nem

kedvelte ezt a tulajdonságukat, sőt egyszerűen viszolygott tőle. De nem csupán ezért számított kívülállónak, hanem azért is, mert özvegy volt. Férje korai halála után nem ment férjhez újra. Tudta, hogy ezt nehezményezi a környezete, de nem foglalkozott a rosszindulatú emberek véleményével. Ő tökéletesen jól érezte magát így és nem állt módjában változtatni az életén. Szabad volt és nem függött senki másától. Egyedül csupán ez a kötelező teázás volt, ami beárnyékolta tökéletes életét.

Egyenes háttal, összezárt térdekkkel, kezét illedelmesen az ölébe ejtve ült a giccsesen berendezett szalonban, a három karót nyelt hölgygel. Igyekezett csak annyit beszélni, ami feltétlenül szükséges volt. Számolta a másodperceket mikor szabadulhat az unalom és álszenség börtönéből.

A szobalány óvatosan letette a csészével teli tálcát. Mindegyiket teletöltötte, majd hangtalanul távozott a helyiségből.

Lady Emma az egyik porcelánért nyúlt, majd a többiek is követték. Csendben kortyolták a forró italt. Lady Elizabeth tudta nagyon jól, hogy ez a vihar előtti csend és hamarosan kezdetét veszi a pletykaáradat. Bizonyos szempontból sajnálta őket, amiért annyira szánalmasan unalmas az életük, hogy az egyetlen

örömük ez a pár óra, mikor másokon köszörülhetik a nyelvüket.

Lady Emma letette a csészét. Lady Elizabeth ekkor már tudta, hogy pár másodpercen belül kezdetét veszi a mulatság. Kíváncsian várta, ezúttal kit vesznek a kisasszonyok a szájukra.

- Lady Elizabeth - szólalt meg végül. - Az a beszéd járja, hogy gyakran meglátogatja Jacket, a lovászfíút az istállóban, hogy aztán a szénapadláson paráználkodjanak.

Bár ez inkább ténymegállapításnak hangzott, de Lady Elizabeth tudta, hogy mindhárman a válaszra várnak. Visszatette a csészéjét a kisasztalra, miközben végigpillantott a vele szemben ülő hölgyeken. Úgy lesték minden mozdulatát, mint a támadásra kész ragadozók. Nyugodtan elhelyezkedett a székében. Azon gondolkodott mi lenne az illendő felelet erre a feltevésre.

Miért volt olyan nehéz a válasz erre az egyszerű kérdésre? Mert Lady Elizabeth még mindig pontosan emlékezett arra a késő nyári délutánra, mikor visszaérkezett a szokásos lovaglásából.

Leugrott a nemes jószágról és a kantárjánál vezetve imádott lovát a karámhoz sétált. Csendes merengését a mellette elsiető szobalány zavarta meg, majd a nyomába szegődött lovászfíú.

- Julie, kérlek! - kiáltott utána. De a fiatal lány szóra sem méltatta. A fiú szomorúan, lehorgasztott fejjel állt meg a pajta ajtajában. Hatalmas, lemondó sóhaj szakadt fel belőle.

- Minden rendben? Tudok valamiben segíteni? - tette kezét Lady Elizabeth az ifjú vállára.

A lovasz összerezzen az érintésre, pedig fiatal kora ellenére, igencsak emberes volt. A sok kétkezi munka megtette hatását, mert izmuktól duzzadt az egész teste. Talán tíz évvel lehetett fiatalabb Lady Elizabeth-nél. Most még is úgy állt ott, mint egy megszeppent fiúcska.

- Semmi baj, hölgyem. Nem fogom egy ilyen egyszerű lovászfíú gondjaival terhelni.

Lady Elizabeth kedvesen elmosolyodott és közelebb lépett hozzá.

- A szívfájdalom nem válogat.

Jack egy darabig csendben álldogált. Azon merengett, megossza-e bánatát a Ladyvel. Végül szóra nyitotta a száját.

- Nem szívfájdalomról van itt szó, Lady Elizabeth. Csupán csak nem elég jó neki, amit nyújtani tudok. Tudja abban... - harapta el a mondat végét és pironkodva hajtotta le a fejét.

De Lady Elizabeth így is tudta mire gondol. Nagyon jól ismerte a szobalányt és azt is tudta, hogy

fiatal kora ellenére egyáltalán nem veti meg a testi örömeiket. Sőt, voltak bizonyos elvárásai.

Lady Elizabeth nagyon megsajnálta a fiút, ahogy ott állt szomorúan és vágyakozva nézett a kastély felé, ahol Julie eltűnt. Azon törte a fejét hogyan tudna segíteni rajta. Sorban végigvette a lehetőségeket, de mindig csak egyetlen dolog jutott eszébe. De ezt a kósza gondolatot gyorsan el is vette.

- Talán mégis tudna segíteni - szólalt meg a fiú bátortalanul. - Maga egy gyönyörű, tapasztalt fiatal nő. Talán, ha Ön... Felejtse el, amit mondtam. - legyintett lemondóan és megindult a pajta belseje felé.

- Talán, ha én? - tette fel a kérdést Lady Elizabeth. - Kérem, folytassa.

Persze sejtette mit akart mondani az ifjú és nagyon meg is lepte a bátorsága. Talán annyiban kellett volna hagynia a dolgot, de valamiért a szájából akarta hallani, mire is gondolt valójában.

Jack megtorpant és Elizabeth felé fordult.

- Talán, ha elmagyaráznám, mit hogyan csinálok, elmondhatná, mi lehet a gond.

Lady Elizabeth nagyot sóhajtott.

- Tudja, nem olyan egyszerű dolog ezeket szavakba foglalni.

Kicsit kényelmetlenül érezte magát, amiért ilyen illetlen dolgokról beszélt egy férfi társaságában. De nem volt szégyellni valója, hiszen már nem élt a férje, aki hazavárta volna a hitvesi ágyba.

Az ifjú tetőtől talpig végignézett az előtte álló nőn. Az eddigi félenk pillantások, amivel egy lovász illeti az úrnőjét, eltűntek. Helyette úgy nézett most Lady Elizabeth-re mint egy nőre, mint egy gyönyörű, kívánatos nőre.

- Akkor hadd mutassam meg - szólta a fiú és vágyakozás tüze lobbant fel a szemében.

Lady Elizabeth távolabb lépett egy kicsit. Egészen váratlanul érte ez a furcsa kérés. De mégis izgató volt a gondolat, hogy hosszú idő után újra megtapasztalja azt a gyönyört, amit csak egy másik ember kényeztető érintése tud előidézni.

- Nem hiszem, hogy ez illendő lenne - visszakozott végül.

Valami visszatartotta attól, hogy engedjen a kísértésnek. Talán az évek alatt belésulykolt társadalmi és vallási elvárások, amik bűnként állították be a testi örömek élvezetét.

- Kérem - tekintett a szemébe kétségbeesetten a fiú. - Én szeretem Julie-t. De félek, ha nem adom meg neki azt, amire vágyik, akkor más férfi karjaiban fogja keresni a boldogságot és én abba belehalok.

Ez volt az a pillanat mikor Lady Elizabeth megbánta, hogy segíteni szeretett volna rajta, mert a fiú olyan bánatos, könnyörgő szemekkel nézett rá, hogy menten belesajdult a szíve.

Hiába tudta mi lenne a helyes, illendő és elvárt viselkedés ebben a helyzetben, mégsem volt képes azt tenni. Úri hölgyhöz méltóan ki kellett volna kérnie magának ezt az ajánlatot és felszegett fejjel faképnél hagynia a lovászt. Csakhogy ő sosem gondolta magát igazi úri hölgynek. Számára ez inkább csak egy szerep volt, amit rákényszerítettek.

– Kérem – lépett közelebb a férfi.

Tétován felemelte a karját és óvatosan végigsimította a nő fedetlen kulcscsontját, közben árgus szemekkel figyelte úrnője reakcióit.

Lady Elizabeth visszafojtott egy elégedett sóhajt, amit a fiú gyengéd érintése váltott ki belőle. *Pokolba az elvárásokkal.*

– Csupán egyszeri alkalomról lehet szó. Ami most megtörténik, soha többé nem fordulhat elő – jelentette ki határozottan.

Jack arcán egy elégedett mosoly jelent meg.

– Soha többé – ismételte meg a szavait.

Lady Elizabeth bezárta a pajta hatalmas ajtaját, majd elfordította a reteszt, hogy még véletlenül se

zavarják meg a légyottjukat. Megállt közvetlenül a fiú előtt.

– Tegyen, amit szeretne – súgta neki lágyan.

Jack közelebb lépett hozzá, félénken a nő szemébe nézett. Mindketten zavarban érezték magukat kissé, de végül a fiú a tettek mezejére lépett. Száját a nő puha ajkához érintette. Először finom, apró puszikat lehelt rá, majd a csók kezdett elmélyülni. A félszeg tapogatózás fokozatosan váltott át vággyal teli tánccá, amit az ajkaik és nyelvük lejtett egymással.

Lady Elizabeth egészen hozzá simult, ekkor érezte csak igazán, hogy mennyire erős, kemény és férfias a fiú. Jack a nő derekára csúsztotta a tenyerét, majd a gerincét követve végigsimította a törékeny testet. Kioldott a ruha fűzőjét, aztán keze tovább siklott Lady Elizabeth nyakán át a vállára, milliméterről milliméterre csúsztatva lejjebb a finom anyagot, felfedve ezzel a nő bársonyos bőrét. Ajkát elszakította tőle, de csupán csak egyetlen röpke pillanatra, hogy aztán a meztelen vállát halmozza el csókokkal. A nő minden egyes érintésre nagyot sóhajtott.

Lady Elizabeth keze is felfedező útra indult a lovász testén. Lassú mozdulatokkal gombolta az inget, kiélvezve minden pillanatát, ahogy egyre több sejlett fel az izmos mellkasból. Miután az utolsó gombbal is végzett, tenyerét a hasára fektette. Lágyan simogatva

a bőrét keze a mellkasára siklott, aztán át a vállaira, hogy megszabadítsa a fiút az ingtól.

Míg Lady Elizabeth a lovászt szabadította meg a ruhájától, ő ugyanezt tette vele, a finom kelmét lassan csúsztatva lejjebb, apró csókot lehelve a szabaddá vált hamvas bőrre. A könnyű anyag a földre hullott, felfedve ezzel Lady Elizabeth póré testét. Jack eltávolodott tőle, éppen csak annyira, hogy gyönyörködhessen a meztelen hölgy látványában. Ujjjaival lassan végigsimított a karján, kiélvezve a bársonyos bőr érintését, majd keze a nyakára siklott és a hajába túrt. Kihúzta a hajtút dús fürjeiből, hosszú tincsei a vállára omlottak.

- Mit gondol? - nézett rá a fiú várakozóan.

-Folytassa, kérem - sóhajtott. - Minden egyes csókot és érintést élveztem. - tette még hozzá, a lovász bizonytalanságát látva.

A szavak hallatán Jack felbátorodott. Lehajolt a porban heverő ingért és az egyik szénabálára terítette. Megfogta Lady Elizabeth kezét és a rögtönzött ágyhoz vezette, majd leültette rá. Letérdelt elé és száját újra az ajkára tapasztotta. Óvatosan ízlelgette, majd a csók egyre szenvedélyesebbé vált, míg végül már mohón falta. Végigcsókolta az arcát, a nyakát, majd elindult lejjebb a nő testén. Lady Elizabeth felsóhajtott, mikor a fiú ajkai dús keblét

érintették. Nyelvével gyengéden végigsimított a halmon, hogy aztán rózsaszín csúcsával játszadozzon. Lassú mozdulatokkal kényeztette, míg a bimbó teljesen megkeményedett és oly érzékennyé vált, hogy minden egyes nyelvcsapásnál beleborzongott a nő egész teste. Hátrahajtotta a fejét, beletúrt a férfi dús hajába és egyre hangosodó sóhajok közepette élvezte a nyelv és ajak játékát.

Jack átölelte Lady Elizabeth testét, majd gyengéden végigdöntötte a szénán, miközben folyamatosan kényeztette a keblét. Aztán ajka elszakadt a lágy halomtól és finom csókokat lehelve a nő bőrére, elindult lefelé végig a hasán. Tenyerét a térdeire simította, majd felcsúsztotta a combjára óvatosan széttárta azt, felfedve az édes rést.

Nyelvével végigsimított az egyik, majd a másik lábán. Aztán ezt az izgató mozdulatot megismételte még néhányszor egyre közelebb kerülve a nő ajkaihoz. Mikor a szája a nedves részre siklott, Lady Elizabeth felnyögött. Egész teste beleborzongott a tiltott érintésbe. Jack hozzáértő mozdulatokkal játszadozott, nyelvével újra meg újra végigsimítva a hívogató nedvességen. Mohón nyalta az édes ajkakat, majd Lady Elizabeth érzékeny pontjára tapadva gyengéden szívogatni kezdte, miközben kezét felcsúsztotta combja selymes bőrén, aztán egyik

ujjával elmerült az édes barlangban. A nő egyre hangosabban nyögött a kényeztető érintések hatására. A fiú nyelvének és ujjainak mámorító játéka egyre közelebb sodorta a vágyott kielégülés felé. Lady Elizabeth belekapaszkodott a lovász hajába. Teste újra és újra megremegett, ahogy a férfi végignyalt a duzzadó érzékenységén. Hirtelen árasztotta el az élvezet. Hangosan nyögve, minden porcikájában remegve hullámozott végig testén a gyönyör. Egy mámoros világban lebegve várta, hogy az élvezet lassan csillapodjon és a jóleső kielégülés puha fátyolként omoljon rá, körbeölelve őt.

A lovászfíú felállt gyengéden felsegítve Lady Elizabeth-t is. A hölgy egészen hozzá simult és egy lágy csókot lehelt a fiú ajkaira, amin még érződött a saját gyönyörének íze.

Ujjaival végigcirógatta Jack hasát, majd lassan lejjebb csúsztatta a nadrágot. Adott még néhány finom puszit a fiú szája sarkába, majd ajkai lejjebb siklott a finom borostával borított állára, le a nyakára, majd a csábítóan kemény mellkasára.

Jack finoman, de határozottan szorította meg a Lady karját és felhúzta.

- Lady Elizabeth - súgta.

- Ssss - tette az ujját a lovász szájára. - Még sosem érintették női ajkak? - a fiú válaszként csak

megrázta a fejét. – Akkor itt az ideje, hogy megtapasztalja ezt az élményt.

A nő letérdelt a férfi elé. Lejjebb csúsztotta a nadrágot, hogy szabaddá tegye a férfiasságát. Megfogta a keménységet és néhányszor lágyan végigsimított a teljes hosszán. Az érintésre a fiú felsóhajtott. Nyelvét finoman a selymes makkhoz érintette. Gyengéden kényeztette, újra és újra bejárva a nemes testrészt minden apró kis részét. Óvatosan ízlelgetve csúsztotta a szájába. A fiú a nő lágy tincseibe markolt. Elégedetten felmordult, sosem volt még része ennyire bűnösen csodás élményben. Mikor Lady Elizabeth a teljes hosszát ajkai közé engedte, alig bírta visszatartani a feltörni készülő gyönyört, pedig még élvezni szeretne volna ezt a káprázatos kényeztetést. Lady Elizabeth ajka és nyelve serényen munkálkodott a férfiasságon, ami meg-megremegett az érintések után. Mikor már úgy érezte közel van a férfi gyönyöre, lassított, hogy a lehető legtovább elnyújtsa a lovász élvezetét. Olyan örömben akarta részesíteni őt, mint amit néhány röpke pillanattal korábban ő is átélt. Hosszú percekig folytatta az édes kínzást, ajka és nyelve izgató játékát a férfi keménységén. Aztán eljött az a pont mikor Jack már képtelen volt tovább visszatartani az eufórikus érzést, ami úgy söpört végig az egész testén, mint egy nyári

vihar. Élvezete magja lágyan csorgott végig Lady Elizabeth torkán.

Lady Emma megköszöri a torkát, visszarántva őt az édes emlékekből. Ügyelnie kellett, hogy ne piruljon el az emlékképek hatására. Minden édes élvezet olyan elevenen élt a képzeletében, hogy még szinte most is érzete a kényeztető ajkakat.

Végignézett a vele szemben ülő hölgyeken, akik türelmetlenül várták mikor szólal már meg végre. Máskor udvariasan tagadta volna egy ilyen feltevésnek még a gondolatát is, felháborodást színlelve. De ma másmilyen kedve volt. Megköszöri a torkát.

- Nem igaz a szóbeszéd - szólalt meg végül. A hölgyek megkönnyebbülten felsóhajtottak. Szinte hallotta, ahogy az a bizonyos kő legördül a szívükről. Megfogta a csészéjét és kortyolt egyet, a még mindig gőzölgő teából. - Nem rendszeres a látogatásom. Csupán egyetlen alkalomról volt szó, mikor édes nyelvével érintve érzékeny pontomat a gyönyör legfelsőbb magasságaiba röpített.

A hölgyek arcára kiült a döbbenet. Lady Emma a mellkasához kapott a szavak hallatán, és kis híján elájult. Lady Sarah a benedvesített keszkenőjét az arcára szorítva próbált segíteni rajta. Lady Margaret pedig bőszen legyezgette magát a selyemlegyezőjével.

Ezt a komikus jelenetet látva Lady Elizabeth alig bírta visszatartani a nevetést.

- Ez hallatlan - találta meg a hangját végül Lady Emma. - Ilyen illetlen és bűnös dolgot cselekedni. Egy ilyen nemes asszony, mint ön, hagyta, hogy egy jelentéktelen lovász fiú ily tiszteletlen módon érintse meg. - szörnyülködött.

A nő némán hallgatta a szentbeszédet, holott nagyon jól tudta, nem ő az egyetlen, aki nemesi származása ellenére valamelyik szolgálójával bonyolódott erotikus kalandba. Csakhogy a többséggel ellentétben őt nem várta otthon egy férj.

- Tudja Lady Emma - állt fel a székről. - Talán magának is meg kellene tapasztalnia a gyönyör eme formáját és akkor másban is örömét lelné, nem csupán abban, hogy másokon köszörüli éles nyelvét. És ha most megbocsájtanak hölgyeim, a nap további részében elígérkeztem Lady Viktoriához. - Ezzel elindult a szalon ajtaja felé.

Hallotta a székek nyikordulását, ahogy a többiek is felálltak, majd a szörnyülködő pusmogást a háta mögött. A kezét a kilincsre tette, de még utoljára visszafordult a társasághoz.

- Még egy dolog. Ne gondolják kedveseim, hogy önző voltam, mert az élvezetet, amit kaptam az ifjútól, viszonoztam. Ajkammal és nyelvemmel

érintve hímvesszejét, kéjes perceket szereztem neki, hagyva hogy magja végigcsorogjon a torkomon.

Lady Emma teljesen elsápadt a szavak hallatán, majd eszméletét veszve hanyatlott a földre. A társaság hölgy tagjai nyomban a segítségére siettek.

Lady Elizabeth apró mosollyal a szája szegletében sétált ki a kellemes őszi levegőre. Biztos volt benne, hogy ez volt az utolsó teadélután, amit Lady Emma, Lady Sarah és Lady Margaret társaságában töltött.